На Мирица
рѣка си тиха начаглива
рѣка що низова течешь
къ средиште рана гостолюбива
струи си бисери тъ влечешь

Мирасоси води разливаешь
обходишь обласи страни,
ни день, ни нощь си не почиваешь
росишь полери, ливадини

по бреговеть си разливи
безбройни срещашь селища
а часто хубави, свѣтливи,
и многолюдни градища

надолъ на горѣ сврѣть хора
на разъ (бой) и на търговщина
и салове гредиръ поратъ
разнасять сръки и храна. (Прилагайте) на Лъвчанско

Скрофулъ, сврѣди Шеф,
чего сладко вѣщо стоялъ!
Сиощи Дуне жъсно вечеръ
адъ пътуваръ по вечеря
и на пътя на предъ хана
хапки къре, ниедки, калешъ.
сврѣть Колата и се спрѣ
дорь Конеть да починатъ
пъпаръ пиеръ да вечеряатъ
и прочетатъ не Дуне
на поискаръ вкусно бисера
и поискаръ да похапна.
Капъри се черъ хлѣбъ тъ
и при хлѣба чаши бъчвъ чесенъ